

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 194/2013 -6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. marca 2013 predbežne prerokoval sťažnosť J. K., Ž., vo veci namietaného porušenia základného práva zaručeného v čl. 13 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 162/2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. februára 2013 doručená sťažnosť J. K., Ž. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva zaručeného v čl. 13 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 162/2005.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Sťažovateľ podáva sťažnosť na prieťahy v konaní č. 2 C/162/2005 konanom pred Okresným súdom Žilina...

Súd po 15. 5. 2006 konal až 18-nástich mesiacoch a po ďalších 24-roch mesiacoch prerušil konanie do skončenia veci 2 C/53/2006, ktorá bola právoplatne skončená 10. 5. 2010, no súd pokračoval v konaní až po 14-tich mesiacoch a dňa 6. 2. 2012 bez účasti navrhovateľa vydal rozsudok z dôvodu premlčania, proti ktorému podal navrhovateľ odvolanie. ...

Nekonaním okresného súdu došlo k porušeniu čl.6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.“

Na základe uvedeného sťažovateľ žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Základné právo J. K... podľa čl. 13 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo porušené postupom Okresného súdu Žilina vo veci č. k. 2 C/162/2008 (správne má byť 2005, pozn.). ...

Okresný súd Žilina je povinný v zmysle čl. 127 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky bezodkladne konať a bez zbytočných odkladov konanie ukončiť spravodlivým rozhodnutím.

Okresný súd Žilina je v zmysle čl. 127 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky povinný sťažovateľovi vrátiť súdny poplatok v sume 191,20 Eur... a uhradiť finančné zadosťučinenie vo výške 5.000,-Eur... všetko do 15 dní od právoplatnosti tohoto rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah... Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti sťažovateľa je namietané porušenie základného práva podľa čl. 13 ústavy, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivý proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu sp. zn. 2 C 162/2005.

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva podľa čl. 13 ústavy, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejedanie veci v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už označený všeobecný súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (II. ÚS 184/06), a preto už k namietanému porušovaniu označeného práva nečinnosťou tohto orgánu nemôže dochádzať (m. m. II. ÚS 387/06).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02).

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že vo veci bolo okresným súdom meritórne rozhodnuté rozsudkom č. k. 2 C 162/2005-216 zo 6. februára 2012, proti ktorému podal sťažovateľ odvolanie 13. apríla 2012.

Sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 22. februára 2013. Na ústavný súd sa teda sťažovateľ obrátil so svojou sťažnosťou v čase, keď porušovanie označeného základného práva na všeobecnom súde, ktorý sťažovateľ označil za účastníka konania, už netrvalo a konanie o jeho sťažnosti pred ústavným súdom nebolo spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorú ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu zaručenému v čl. 13 ústavy, základnému právu zaručenému v čl. 48 ods. 2 ústavy a právu zaručenému v čl. 6 ods. 1 dohovoru (mutatis mutandis I. ÚS 6/03).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd sťažnosť už pri jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pretože sťažnosť sťažovateľa bola ako celok odmietnutá, neprichádzalo do úvahy rozhodovanie ústavného súdu o ďalších jeho požiadavkách (prikázanie okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov, priznanie primeraného finančného zadosťučinenia a náhrady trov konania), rozhodovanie o ktorých je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. marca 2013